Goniec Codzienny

Wilno
WTOREK
16 marca 1943
Nr. 511
Cena w Wilnie 5 fen.

Charków zdobyty z powrotem

Na obszarze Biełgorodu odrzucono bolszewików dalej na wschód. — 44 czołgi z ogólnej liczby 60 atakujących zostały zniszczone. — Nowe gwałtowne bitwy obronne obok Starej Russy. — Zestrzelono 64 wrogie samoloty i zatopiono sowiecki statek-cysternę o pojemności 7.000 TRB u wybrzeży Kaukazu. — Nowe wielkie sukcesy łodzi podwodnych

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 14 marca.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na froncie Wschodnim z wyjątkiem odcinków Charkowa i Biełgorodu odbywały się tylko nieznaczne walki o charakterze lokalnym.

Obszar miasta Charkowa w większej części znajduje się w ręku niemieckim. Zacięte walki trwają jeszcze w północnowschodnich dzielnicach miasta.

Na zachód od Biełgorodu zacięcie walczący nieprzyjaciel został odrzucony na wschód. Pewien oddział sowiecki użyty do przeciwnatarcia został otoczony i zniszczony. Miasto Borysowka zostało zdobyte szturmem.

Podczas wczorajszych walk powietrznych, w których pomyślny udział brały również słowackie myśliwce, bolszewicy stracili 50 samolotów przy stracie dwóch niemieckich.

Na froncie Afryki północnej panował spokój.

W południowym Tunisie niemieckie myśliwce rozproszyły amerykańską grupę myśliwców i bez strat własnych z 18 samolotów nieprzyjaciela zestrzeliły 14. Nad innymi odcinkami frontu odniesiono jeszcze 5 zwycięstw powietrznych.

Pewien oddział samolotów bojowych ponownie pomyślnie zaatakował obszar miasta i portu Bone.

Brytyjskie siły powietrzne dokonały podczas dnia bezskutecznego pod względem wojskowym nalotu na niektóre miejscowości nadbrzeżne na zajętych obszarach zachodnich. Ludność francuska poniosła straty. Zestrzelono 6 samolotów brytyjskich.

Ubiegłej nocy samoloty brytyjskie, nie rzucając bomb, przeleciały nad obszarami Morza Bałtyckiego. Dwa spośród tych samolotów zestrzelono.

Naloty dzienne i nocne lotnictwa niemieckiego skierowane były przeciwko militarnym obiektom na południowym wybrzeżu Anglii.

W nocy na 13 marca przed wybrzeżem Algieru napotkały niemieckie ścigacze grupy brytyjskich kontrtorpedowców. W szybkim ataku z pewnością zostały zniszczone 2 kontrtorpedowce, dwa zaś dalsze przypuszczalnie. Wszystkie ścigacze, nie ponosząc strat, powróciły do swych portów wypadowych.

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 15 marca.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Przeciwnatarcie, podczas którego grupa wojskowa Południe, po bitwach trwających przez całe tygodnie odrzuciła wroga poza Doniec, zostało uwieńczone znacznym sukcesem. Po ciężkich walkach trwających przez całe dnie, otoczyły oddziały broni SS, czynnie wspierane przez broń powietrzną, miasto Charków od wschodu i północy i zdobyły je z powrotem. Straty przeciwnika zarówno w ludziach, jak też materiale wojskowym nie zostały jeszcze obliczone. Na północno-wschód i północ od miasta, aż do przestrzeni koło Biełgorodu odrzuciły nasze dywizje atakujące wroga dalej ku wschodowi. Na zachód od Biełgorodu próbowali bolszewicy zatrzymać postępujący naprzód niemiecki atak zapomocą nowo wprowadzonych sił do boju. Przeciwnatarcie wroga załamało się z wysokimi, krwawymi stratami. Przy tym dywizja piechoty „Wielkie Niemcy" zniszczyła przy pomocy broni powietrznej 44 czołgi z 60 atakujących.

Liczne bezplanowo prowadzone nieprzyjacielskie ataki załamały się na południowym odcinku frontu.

W okręgu Staraja Russa przeszedł wróg znowu do ataku po silnym przygotowaniu artyleryjskim, wspierany przez czołgi i lotnictwo bojowe. Ataki bolszewików zostały odparte w gwałtownych walkach. Lotnictwo zniszczyło na froncie Wschodnim 64 samoloty sowieckie przy dwu własnych stratach.

Niemieckie siły morskie zatopiły u wybrzeży Kaukazu przed Tuapse sowiecki statek-cysternę o pojemności 7.000 TRB.

W walkach powietrznych nad wybrzeżem zajętych obszarów zachodnich zostały zestrzelone 4 Spitfire, zaś przy nocnych przelotach pojedynczych ponad Zagłębiem Ruhry zestrzelono 4 dalsze samoloty.

Lotnictwo atakowało w ciągu dnia zapomocą szybkich samolotów bojowych obiekty wojskowe na angielskim wybrzeżu wschodnim, zaś w nocy na 15 marca przeprowadziło z pewną eskadrą szybkich samolotów bojowych silny atak na stocznie okrętowe Sunderland; jeden własny samolot nie powrócił.

Nasze łodzie podwodne odniosły dalsze sukcesy. Na wybrzeżu wschodnim Ameryki Połudn. zaatakowały one silnie zabezpieczony konwój, zatapiając 7 parowców o pojemności 49.000 TRB, następny parowiec został storpedowany, jednak zatopienie jego nie mogło być zaobserwowane z powodu silnej obrony. Podczas innych operacyj na Atlantyku zatopiono dalszych 7 okrętów o pojemności 43.000 TRB. W ten sposób zakończyła się podróż 14 okrętów o łącznej pojemności 92.000 TRB, które były przeznaczone dla Anglii, na dnie morza.

Myśleć tylko o zimie...

Minister Rzeszy Dr. Goebbels w tygodniku «Das Reich»

W swoim nowym artykule w tygodniku „Das Reich" stwierdza Dr. Goebbels, że oczywiście nie jest to wcale przypadkiem, że Niemcy i ich sprzymierzeńcy zawsze w czasie lata zachowują się na wschodzie ofensywnie, lecz zimą za każdym razem przechodzą do defensywy „ze wszystkimi jej bolesnymi zjawiskami ubocznymi". Ważnym wydaje się jednakowoż tylko to, by z tego niemal koniecznego rozwoju wydarzeń wyciągnąć pewne konsekwencje, któreby umożliwiły w przyszłości uniknięcie analogicznych sytuacyj, jakie stworzyły ubiegłe miesiące zimowe. Minister wskazuje na to, że w czasie przedostatniej i ostatniej zimy na wschodzie chodziło o kryzys militarny, przez co rozumie on tego rodzaju obciążenie sytuacji na froncie „które nie jest uwarunkowane chwilą, lecz posiada charakter poważniejszy". Kryzys ten, powiada on, przyniósł niemałe straty w zdobytym terenie, w broni i co najważniejsze w ludziach. Nie są one tak wysokie, by mogły decydująco zagrażać zwycięskiemu kontynuowaniu wojny, w każdym razie są jednak dość wysokie, by sprawić znaczne trudności.

Dr. Goebbels zdecydowanie występuje przeciwko pogłoskom, jakoby ze strony niemieckiej w ostatnich tygodniach i miesiącach celowo przedstawiano sytuację na wschodzie w bardziej czarnych kolorach, aniżeli ona była istotnie. Położenie na wschodzie stwierdza on, było w czasie ubiegłych miesięcy akurat takie, jak je przedstawialiśmy, tylko że od tego czasu zmieniło się ono zasadniczo i to na naszą korzyść. Lecz bóle i obawy, które towarzyszyły nam w ciemnych miesiącach zimowych przez dzień aż do późnej nocy, muszą też pozostać naszymi towarzyszami w nadchodzących tygodniach i miesiącach. Nie przeszliśmy jeszcze góry, lecz stoimy przed nią. Kto obecnie oddaje się lekkomyślnym złudzeniom, ten dowodzi jedynie przez to, że nie zrozumiał sensu ciężkiego kryzysu zimowego i z pewnością, gdybyśmy go w porę nie przestrzegli, uwikłałby się w nowy jeszcze poważniejszy kryzys.

Tego jednak nie chcemy. Na kryzys jest środek: użycie i zmobilizowanie całej naszej siły narodowej. Musi ona być wyczerpana aż do ostatnich możliwości. Obojętne, czy wiosna się uśmiecha, czy lato wabi, winniśmy myśleć tylko o zimie, która potem nastąpi i którą trzeba nam przebyć bez godnych wzmianki strat. Z pewnością również potencjał przeciwnika kiedyś się wyczerpie. Lecz niestety nie wiemy dokładnie, gdzie kończą się jego możliwości. Dlatego wydaje się nam więcej celowym przygotować się na za wiele aniżeli na za mało. Toć w każdej wojnie dochodziła w końcu sprawa do ostatniego batalionu, pozostającego w rezerwie, a tym razem musimy my go wystawić.

Dlatego pod pojęciem wojny totalnej rozumiemy istotnie coś więcej aniżeli wykonanie zarządzeń organizacyjnych dla ostatecznego wyczerpania wewnętrznego potencjału. Wojna totalna jest całkowitym zaniechaniem pokoju dla celów prowadzenia wojny, jako to dla przywrócenia rzeczywistego i uporządkowanego pokoju. Tutaj leży droga do zwycięstwa, jedyna droga do zwycięstwa.

Minister kończy słowami: Jeśli nieszczęście ubiegłej zimy doprowadziło nas do zrozumienia naszej całej i prawdziwej siły, to nie było ono daremne. Jemu winniśmy to, że staliśmy się i pozostaniemy podejrzliwi i czujni. Nic nie potrafi nas już odwieść od jasnej drogi tej wojny. Nie chcemy widzieć wiosny ani zauważyć lata, jeśliby ono chciało nas uwieść do lekkomyślności. Chcemy pracować i walczyć, jakby to było życiem codziennym. Wówczas nieczuli będziemy na wszelkie niebezpieczeństwa i wygramy życie.

Rewelacyjne zamiary Roosevelta

wobec Afryki Północnej

RZYM (DNB). Wiadomości z Tangeru, opublikowane w „Giornale d'Italia" mówią o zamiarze Amerykanów usunięcia ludności mahometańskiej z Maghrebu (tak po arabsku nazywają się obszary Afryki Północnej, położone na zachód od Egiptu) i zastąpienie jej żydami i murzynami.

W teczce skórzanej, należącej do wyższego oficera Stanów Zjednoczonych, znaleziono na pewnym przedmieściu Algieru znaleziono „dokument FF", przewidujący imigrację do Maghrebu licznej rzeszy żydów, i stopniowe wytępienie muzułmanów. „Los muzułmanów podzielą Hiszpanie i reszta Europejczyków, mieszkających w znacznej liczbie w Algierze i Marokku i stopniowo muszą ich zastąpić żydzi i murzyni z Ameryki Północnej". Inaczej mówiąc, wiadomość powyższa mówi, że Stany Zjednoczone zamierzają stworzyć z Maghrebu drugie państwo żydowskie i w ten sposób podwaliny dla kompletnej amerykanizacji całego kontynentu Afryki.

W uwadze do tego podstępnego planu sprawozdanie z Tangeru podaje, że ludność Maghrebu składa się z 15 milionów muzułmanów, 2 milionów Europejczyków i 1 miliona żydów.

Poglądy angielskiego „Timesa"

na politykę zagraniczną Anglii

GENEWA. (DNB). Zasadnicze poglądy londyńskiego „Timesa" na zadania angielskiej polityki zagranicznej wywołały ogromne zainteresowanie ze strony państw neutralnych Europy. Oznaczają one bowiem z punktu widzenia politycznego zupełne odstąpienie od zasad karty Atlantyckiej, stanowiących fundament „demokratyczno-moralno-humanitarny" polityki wojennej przeciwników państw Osi.

Stwierdzić należy, że polityka zagraniczna Anglii doznała zasadniczej zmiany, skoro składa ona bezpieczeństwo małych narodów i ich odbudowę na zasadzie demokratycznego prawa samostanowienia o sobie w ręce Sowietów. Związek Sowiecki jest dzisiaj dla Anglii główną figurą w jej zamiarach powojennych, i za to będzie musiała Anglia ponieść odpowiedzialność, **gdyż oddanie Europy bolszewizmowi oznacza zgłoszenie desinteressement w sprawie narodów europejskich, w obronie których Anglia rzekomo przystąpiła do wojny.** Zmiana poglądów Anglii jest sensacją dla świata neutralnego, gdyż tym samym wykazała ona swą słabość wobec Związku Sowieckiego.

MEDIOLAN. Według „Popolo d'Italia" w Damaszku rzucono bombę do mieszkania prezesa ministrów w Syrii, — Ulczi. Kilka osób odniosło rany. Ulczi nie było w tym czasie w domu. Sprawcom udało się zbiec.

Włoski komunikat wojenny

RZYM 13 marca. Sobotni wojenny komunikat włoski ma następujące brzmienie:

Kwatera Główna Sił Zbrojnych komunikuje:

Na froncie tunetańskim działalność oddziałów wywiadowczych.

Głęboko sięgający nalot zniszczył liczne samoloty przeciwnika oraz samochody, znajdujące się w pewnym porcie lotniczym.

Ataki lotnicze nieprzyjacielskie spowodowały w Suzie (Tunis) śmierć 8 osób, a rany u 12 osób. Straty w Tunisie nie są jeszcze ustalone. Są znaczne szkody w domach mieszkalnych w obydwu tych miastach. Niemieckie samoloty myśliwskie zestrzeliły ponad obrębem Tunisu sześć samolotów przeciwnika.

Oddziały niemieckiej broni powietrznej zaatakowały wieczorem 11 marca pewną karawanę statków konwojowanych na północ od Bone i ciężko uszkodziły trzy parowce, ogólnej pojemności 24.000 TRB. i jeden kontrtorpedowiec. Również zaatakowano inną karawanę statków ubiegłej nocy na Philippeville. Torpedy trafiły w dwa statki o wyporności po 5.000 TRB.

Podczas ataku, wymienionego we wczorajszym komunikacie wojennym włoskim, niemieckich samolotów torpedowych na przystań portu Bone, trafiono jeszcze w jeden wielki kontrtorpedowiec.

Artyleria przeciwlotnicza trafiła w jeden wielomotorowy bombowiec, atakujący w nocy na 12 marca Palermo i strąciła go do morza na południe od Torre Verdura (Agrigent).

Dwa włoskie samoloty nie powróciły z lotu na nieprzyjaciela.

Po stronie Niemiec

W związku z rocznicą narzuconego pokoju który był konsekwencją pierwszej napaści Sowietów na Finlandię pisze wielka fińska gazeta prowincjonalna „Aamulethi": „Finlandia dobrze orientuje się w programie i celach bolszewików od chwili, gdy Związek Sowiecki po wtargnięciu na terytorium Finlandii natychmiast powołał zależny od siebie rząd Kusinena, celem podporządkowania mu całej Finlandii. Zw. Sow. chwilowo z tych planów zrezygnował, obawiając się przedwczesnego wciągnięcia go do wojny powszechnej, gdy sama już Finlandia dowodziła swej wytrwałej dzielności obronnej.

Obecne zachowanie się Moskwy winno być najlepszym dowodem tak dla jej przeciwników, jak i dla sojuszników, do czego dąży Związek Sowiecki. Nie honoruje on granic państw ościennych, nigdzie się nie zatrzyma i nie zawahałby się nawet zalać Niemcy, gdyby tylko zdołał. Finlandia niczego więcej nie pragnie, jak zabezpieczenia swej przyszłości i zachowania niezawisłości. I dlatego miejsce Finlandii raz na zawsze znajduje się po stronie Niemiec".

Walki w Chinach

centralnych i północnych

NANKIN. Według sprawozdania tygodniowego kwatery głównej armii japońskiej, oddziały japońskie po przekroczeniu w dn. 8 marca rzeki Yangtse między Shashi a Yaoyen, zajęły dnia następnego Ouchihkow w odległości 50 km. na zachód od Kiedli i Szitu, a w dn. 10 marca zdobyły Huajung.

W Chinach Północnych trwa pomyślna akcja oczyszczania terenów w prowincjach Hope, Honan, Szantung i Szansi. W operacjach tych uczestniczą również oddziały chińskie rządu narodowego, względnie Chin Północnych oraz oddziały komisji politycznych w Pekinie.

TOKIO. Japońska kwatera główna komunikuje z frontu środkowo chińskiego, że cztery dywizje Czungkingu: 148, 139, 150 i część 118 oraz 197, są otoczone i grozi im całkowite zniszczenie.

Wiadomości z dnia

16 MARZEC

WTOREK
Cyriaka
Wschód słońca 5.34
Zachód słońca 17.23

— W SPRAWIE WYDAWANIA ZAŚWIADCZEŃ PRZEZ PUNKTY REJONOWE. Poszczególne osoby z fabryk i przedsiębiorstw zwracają się do Punktów Rejonowych z prośbą o wydanie zaświadczeń w sprawie otrzymanych z Punktów Rejonowych zezwoleń na kupno tkanin lub obuwia w celu przedłożenia takowych Związkowi Zawodowemu.

Wobec powyższego Wydział Aprowizacyjno-Gospodarczy podaje do wiadomości dyrektorów fabryk i kierowników przedsiębiorstw, że celem otrzymania zaświadczeń w sprawie otrzymanych zezwoleń mogą się zwracać do Punktów Rejonowych nie poszczególne osoby, lecz same fabryki i przedsiębiorstwa kolektywnie, drogą składania spisów. (w).

— CO MAMY DOSTAĆ NA ODCINEK „KASZA" KARTEK ŻYWNOŚCIOWYCH 14 OKRESU APROWIZACYJNEGO. Jak się dowiadujemy Wydział Aprowizacyjno-Gospodarczy miasta Wilna poczynił starania, aby na odcinek „kasza" kart żywnościowych 14 okresu aprowizacyjnego ludność miasta otrzymała groch, a dzieci do lat 3 owsiankę, do lat 6-ciu makaron. (w).

— O SANITARNY WYGLĄD PODWÓRZY. Stan podwórzy domów znacjonalizowanych jest w wielu wypadkach antysanitarny. Wobec zbliżających się dni wiosennych odpadki organiczne i śmiecie szybko ulegają rozkładowi, zatruwając powietrze. Administratorzy domów powinni przypilnować dozorców domów, aby ci więcej dbali o czystość podwórzy i klatek schodowych. (w).

— DZIAŁALNOŚĆ POGOTOWIA RATUNKOWEGO W PIERWSZEJ POŁOWIE MARCA B. R. W czasie od dnia 1 do 15 marca 1943 roku pogotowie ratunkowe udzieliło pomocy w 127 wypadkach. Ponadto był szereg przewozów chorych do szpitala. (w).

— SZKOLENIE KOBIET NA KOLEJACH. Obecnie, w niektórych wydziałach kolejowego węzła wileńskiego odbywa się szkolenie kobiet, które zgłosiły się do służby w transporcie. Kobiety te po odpowiednim przeszkoleniu natychmiast otrzymają posady dyżurnych ruchu, zwrotniczych, konduktorów, robotnic, sił kancelaryjnych i t. p. (s).

— W SPRAWIE WYPŁATY ZASIŁKÓW CHOROBOWYCH. Departament pracy i spraw społecznych wyjaśnia, iż nie będzie dokonywana wypłata zasiłku chorobowego za pierwsze trzy dni choroby. Zasiłki chorobowe w ustalonej w zarządzeniach wysokości będą wypłacane tylko w wypadku dłuższej i cięższej choroby. (s).

— PODJĘCIE WYSYŁANIA PRZESYŁEK DROBNICOWYCH DO RZESZY NIEMIECKIEJ. Od chwili obecnej wszystkie ekspedycje stacji towarowych kolei szerokotorowych Okręgów Generalnych Estonii, Łotwy i Litwy przyjmują przesyłki towarowe drobnicowe do Rzeszy Niemieckiej. Szczegółowych informacyj udzielają miejscowe stacje ekspedycji towarowej.

— KOMASACJA W R. 1943. Akcja scalania gruntów, mimo warunków czasu wojennego będzie kontynuowana również i w r. b. Roboty te będą przeprowadzane w pierwszym rzędzie tam, gdzie już zostały rozpoczęte.

Akcja scalania będzie oparta na gatunku gruntów, a nie na ich wartości, nie będą więc pobierane żadne dopłaty. Nieukończone sprawy komasacyjne, w których trzeba uskutecznić opłaty będą odłożone aż do ukończenia wojny. Nie będą także przeprowadzane podziały gruntów, aż do czasu ustalenia niepodzielnego minimum. Natomiast będzie kontynuowane wydawanie planów i dokumentów własności dla rolników, których grunty już zostały scalone. (s).

— PRZYLOT PTAKÓW. Rolnicy przybywający do miasta opowiadają, że już przyleciały pierwsze ptaki. Szpaki są już od paru tygodni, a niedawno zauważono pojawienie się czajek. (s).

— PRZYGOTOWANIA DO PRODUKCJI TORFU. Już się rozpoczęły przygotowania do kampanii kopania torfu na terenie okręgu wileńskiego. W r. b. rozpocznie się tutaj eksploatacja kilku torfowisk, jeszcze dotychczas nieeksploatowanych, które zostały częściowo osuszone i przygotowane do produkcji już w roku ubiegłym. Produkcja torfu podczas zbliżającego się sezonu będzie miała znacznie większy zakres i niewątpliwie doprowadzi do pozyskania znacznych zapasów cennego opału. Robotnicy, zatrudnieni przy torfie otrzymają ubrania i obuwie robocze oraz zwiększone racje żywnościowe.

— UPADEK Z DRABINY. Jarzynowska Janina zamieszkała w Markuciach upadła z drabiny tak nieszczęśliwie, że doznała wstrząsu mózgu oraz złamania podstawy czaszki.

Pierwszej pomocy udzielił lekarz pogotowia ratunkowego, który następnie przewiózł chorą w stanie bardzo ciężkim do szpitala św. Jakuba. (w).

ś. † p.
Adam Zambrzycki
zmarł w Warszawie w lutym r. b.
Nabożeństwo Żałobne za spokój Jego duszy zostanie odprawione dnia 23 marca r. b. o godz. 7 rano w kościele po-Bernardyńskim. O czym zawiadamia Krewnych i Znajomych
M. Borys-Borusewicz.

† p.
Jan GWARDYŃSKI
urzędnik b. szpitala kolejowego
zmarł nagle dnia 14 marca r. b. Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Raseinių (Rzeczna) 4—4 do kościoła Serca Jezusowego odbyła się dnia 15-go b. m. o godz. 17-ej.
W dniu 16-ym b. m. o godz. 14-ej nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz Rossa.
O czym powiadamiają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych
Żona, Córki, Syn i Synowa.

†
Aleksandra MUZOLF
po długiej i ciężkiej chorobie opatrzona Św. Sakramentami, zmarła dnia 14 marca 1943 r. w wieku lat 52.
Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Artilerijos (Artyleryjska) 6—1 odbędzie się we środę dnia 17.III r.b o godz. 8.15 do kościoła św. Rafała. Po Nabożeństwie Żałobnym nastąpi pogrzeb na cmentarzu św. Piotra i Pawła. O czym zawiadamiają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych pogrążeni w głębokim smutku
Ojciec, Braterstwo, Siostrzeńcy i Rodzina.

ś. † p.
Aleksander TUMIELEWICZ
opatrzony św. Sakramentami zmarł dnia 5-go marca 1943 r. w kolonii Dusinięta obok Czarnego Boru. Pochowany został na cmentarzu w Czarnym Borze. Nabożeństwo żałobne odbędzie się dnia 18-go b. m. o godz. 6.30 rano w miejscowej kaplicy, o czym zawiadamiają
ŻONA i RODZINA

†
EMILIA Dworzecka
po długich i ciężkich cierpieniach zasnęła w Panu dnia 15-go marca 1943 r. w wieku lat 22.
Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Gedimino (d. Mickiewicza) 62a—4 do kościoła św. Jakuba odbędzie się we środę 17 marca r. b. o godz. 9.0 rano.
Po Nabożeństwie Żałobnym nastąpi pogrzeb na cmentarzu Rossa.
O czym zawiadamiają Koleżanki, Przyjaciół i Znajomych pogrążeni w głębokim smutku i żalu
OJCIEC i CIOTKA

OFIARY

10 RM dla biednych polskich dzieci składa W. Z.

Dla polskich biednych dzieci 10 RM składa J. S.

Adres Redakcji i Administracji: ul. Gedimino 11-a (I piętro). Telefony: Redaktor Naczelny 42, Redakcja 3, Administracja 7-99, Ekspedycja 6-99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10 do 15. Redaktor przyjmuje od godz. 12 do 14. Administracja czynna od godz. 7 do 16 (oprócz niedziel i świąt). Ceny ogłoszeń: Wiersz milim. na 4 str. 12 fen., handlowe o 100 proc. drożej. Za podanie adresu do Administracji — 30 fen. Strona ma 12 szpalt. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia i terminu ogłoszeń.

Drukarnia „Auszra" w Wilnie Wydawca-redaktor Czesław Ancerewicz.